

Hensigt. Man har dog fundet, at det i § 2 nærmere bestemte Tilsynsraad burde udvides saaledes, at Arbejdsgiverforeningen fik een Repræsentant og Fagforeningerne een mere end foreslaaet. Udvalget stiller her et af Ministeren tiltraadt Ændringsforslag. I § 2, 2det Stykke, bestemmes, at saafremt en Virksomhed, der inddrages under Tilsynet, ikke kan anses for repræsenteret i Raadet i dets foreslaaede Sammensætning, kan Indenrigsministeren, efter Indstilling fra det paagældende Erhvervs Organisation, udnævne en Repræsentant for Erhvervet, som ved den foreliggende Sags Behandling tiltræder Raadet. Flertallet ønsker denne Bestemmelse udvidet derhen, at først efter, at denne Repræsentant har tiltraadt Raadet, tages der Bestemmelse om Virksomhedens Inddragning under Tilsynet. Flertallet stiller med Ministerens Tilslutning et hertil sigtende Ændringsforslag.

I Bestemmelsen i § 5, 2det Stykke, om, at Indstillingen til Indenrigsministeren skal fremmes, saafremt 4 af Tilsynsraadets Medlemmer kræver det, har man fundet det rimeligt at forandre „4“ til: „7“.

Med disse Ændringer indstiller Flertallet Lovforslaget til Vedtagelse.

Et *Mindretal* (Borgbjerg, P. Christensen, Hauge og Hans Nielsen) ønskede at gaa langt videre i Retning af Kontrol med hele Erhvervslivet, end det foreliggende Forslag indeholder. Mindretallet har derfor fremsat Forslag til en helt ny Affattelse af Forslaget (se Bilag I).

Da dette Forslag imidlertid ikke har vundet Tilslutning udenfor Forslagsstillerens Kred, og da Mindretallet er af den Opfattelse, at den nærmeste Fremtid vil bringe mange nye Trustdannelser og Sammenslutninger, hvis Virksomhed kan blive højst farlig for den store Befolknings Interesser, om Samfundet ganske mangler Kontrol med disse Sammenslutninger, kan Mindretallet stemme for det foreliggende Forslag, der dog betyder et Fremskridt.

Et *andet Mindretal* (Grønbæk, Hege-

lund-Lange, Gerud Jensen, Jørgen Jensen og N. Neergaard) finder Anledning til at udtale, at naar det socialdemokratiske Partis Medlemmer i Udvalget gennem Opstilling af et særligt og langt videregaaende Forslag giver Udtryk for vidtrækkende Ønsker i Henseende til Kontrol og Tilsyn med Erhvervene, maa Venstres Medlemmer tage bestemt Afstand herfra, idet man i Almindelighed maa anse dette for uheldigt og pavnlig maa anse den nuværende Tid med dens Usikkerhed for al Produktion for særlig uegnet hertil.

Paa den anden Side maa man mene, at selv om det maa erkendes, at Forholdene er væsentlig ændrede siden Forslagets Forelæggelse for Rigsdagen i August Maaned i Fjor, og selv om Meningerne kan være delte om den heldigste Sammensætning af Tilsynsraadet, vil den kommende Tid efter Mindretallets Opfattelse byde saadanne Udviklingsmuligheder for Truster og Virksomheder af monopolagtig Karakter, at Lovgivning paa dette Omraade til Befolkningens Beskyttelse, uanset Afviklingslovens Paabud, i sig selv vil være betimelig; og da Venstre gennem sit Program tillige har udtalt, at Partiet, saa vidt ske kan, vil hindre Befolkningens Udbytning gennem Truster og faktiske Monopoler i Privateje, har man ikke villet nægte sin Medvirkning til Lovgivningsforanstaltninger paa dette Omraade.

Man gaar dog ud fra — hvad vel ogsaa maa anses for at være Forslagets Hensigt og Forudsætning —, at Tilsynet holder sig indenfor den herved givne Ramme, og er det i øvrigt Mindretallets Ønske, at der ikke upaakrævet skabes Utryghed indenfor Erhvervene. Man har til Forebyggelse heraf stillet Ændringsforslag, som har mødt Tilslutning i Udvalget.

Et *tredie Mindretal* (Fraenkel og Korsgaard) kan ikke slutte sig til Flertallets Betænkning. Det er rigtigt, som Flertallet fremhæver, at Lovforslaget er forelagt i Henhold til § 11 i Afviklingsloven af 11. April 1919, og at denne er vedtaget af alle Partier; men denne enstemmige Ved-